

LES PREPOSICIONS.

Les preposicions són paraules invariables, és a dir, que no canvien la seva forma. Com el seu nom indica (*prae*: al davant; *pono*: posar, col·locar) apareixen davant d'un sintagma nominal i, juntament amb aquest, formen un sintagma preposicional.

Els sintagmes preposicionals fan la funció de complement circumstancial (CC).

En llatí les preposicions demanen o regeixen un cas concret, és a dir, exigeixen que el sintagma nominal a què afecten estigui en un cas determinat.

Acostumen a regir **acusatiu o ablatiu**, tot i que n'hi ha algunes que poden regir els dos casos i tenen un significat diferent segons el cas.

Exemples.

In: és una preposició d'acusatiu o d'ablatiu. Si regeix un acusatiu, significa a, cap a. En canvi, si regeix ablatiu, a, en. *In insulam / in insula*: cap a l'illa / a l'illa.

Sub: és una preposició d'acusatiu o d'ablatiu. Si regeix un acusatiu, significa per sota de. En canvi, si regeix ablatiu, davall de. *Sub aquam / sub aqua*: per davall de l'aigua / davall l'aigua.

Algunes preposicions.

D'ACUSATIU	D'ABLATIU
ad: a, cap a, fins ante: davant de, contra circa: al voltant de extra: fora de post: després de ...	a*, ab: de, des de cum: amb de: de, sobre e*, ex: de, des de, de dins de prae: davant de ...

*s'escriuen així davant consonant.

Generalment les preposicions de regeixen acusatiu tenen un significat de direcció i les d'ablatiu d'origen o situació.